हण्यनु तेरिसन् पितरः समस्ता इक्इावतां ये प्रदिश्चानित कामान्। सुर्वामन्द्रवमतीश्धिकं वा स्तान् पश्रुन् खानि वलं ग्रहाणि ॥ सोमसा ये रिश्मत ये विविध शुक्के विमाने च सदा वसन्ति। ह्यान तेरिसन् पितरीर इतीये-र्मेन्धादिना पुष्टिमिती त्रजन्तु॥ येषां चुतेश्यो चिवषा च लिय-र्थे भुञ्जते विष्रशरीरसंस्थाः। ये पिखदानेन सुदं प्रयान्ति ष्ट्रणनु तेरसिन् पितरोरन्तीयः ॥ ये खड़ गिमांसन सरेरभी छै: क्रवासिलिदिवमनोहरेस। कालेन प्राक्तिन सप्टर्धिवये: संप्री वितास्ते सुदमन यानु ॥ क्यामधीषाणि च यान्यभीषा-न्यतीव येषाममराचितानाम्। तेवानु सान्निधामहास्तु पुष्प-गन्धात्रभोष्येषु मया कतेषु । दिने दिने ये प्रतिस्कृतेश्वां मासान्तपूच्या सुवि येश्टकासु । ये वन्सरान्तेश्यदये च पूच्या: प्रयान्त ते मे पितरोध्च लिप्तम् ॥ पूच्या दिजानां कुसदेन्द्रभासो ये चित्रयाणाच नवाकवर्णाः। तथा विशा ये कनकावदाता नीलीनिभाः श्रूहजनस्य ये च ॥ तेशिसान् समसा मम पुष्पगत्य-घ्पानतीयादिनिवेदनेन। तथायिहोमेन च यानु हप्तिं सदा पिल्लभ्यः प्रसतोशस्म तेभ्यः ॥ ये देवपूर्वान्यतिहिपि हेतो-रयन्ति कवानि मुभा हतानि। हप्राच ये भूतिस्नो भवन्ति हप्यनु तेरसिन् प्रयतोरसि तेभ्यः ॥ रचांचि भूताचसुरांस्वधोयान् निर्नाध्यन्तस्विधिवं प्रजानाम्। व्याचाः सुरागाममरेप्रपूष्या-क्त्यनु तेश्सिन् प्रखतोशसि तेभ्यः ॥

सृष्यनु तेश्सिन् प्रयतेशिस तेन्यः ॥
अभिस्तात्ता विष्टं षद आव्यपाः सीपमास्त्रण।
ब्रजनु द्वप्तिं शाहेशिसन् पितरस्तिपिता मया ॥
अभिस्तात्ताः पित्रगणाः प्राची रचनु मे
हिम्म्।

तथा विश्विदः पान् वास्यां ये पितरः स्तृताः ॥
प्रतीचीमाच्यपास्तद्वदृतीचीमिष सोमपाः।
रचीभूतिपश्चित्यस्यवासुरहोषतः ॥
सर्वतस्याधिपस्तेयां यमो रचां करोतु मे।
विश्वी विश्वसुगाराध्यो धन्मी धन्यः शुभाननः॥
भूतिदो भूतिकद्भृतिः पित्यां वे गया नव।
कच्यायः कच्यता कर्ता कच्यः कच्यतराश्रयः॥
कच्यताहेतुरनषः विष्मे ते गयाः स्रुताः।

वरो वरेग्यो वरदः पृष्टिस्सुधिदस्तथा ॥ विश्वपाता तथा धाता सप्तेवते तथा गणाः। महामहासा महितो महिमावामहावल: ॥ गयाः पच तथेवेते पितृगां पापनाभानाः। सुखदो धनदचाचो धर्मदोश्चय भूतिदः ॥ पिनुयां कथाते चैतत्तथा गराचतुरयम्। रक्तिं प्रतिपद्रगणा येथि प्रमिखलं जगत्॥ ते मेरनुष्टप्रास्तुयन्तु यच्छन्त च सदा हितम्॥" श्चितः। यथा, महाभारते ।१३।१०।१८१। "सद्सद्यक्तमयक्तं पिता माता पितामह: ॥") पितामद्यः, पुं, (पितुः पितेति। "पिष्टचमातुल-मातामचपितामचा:।" ४।२। २६। इत्व "मारहिपरस्था पितरि डामइच्।" इति वार्ति-कोक्या डामइच्। जस्मणि तु पितुः पिता जनक-खापि जनकः । पितृयां मरीचादीनां पिल-गणानां पिता वा।) ब्रह्मा। (यथा, महा-भारते।१।१।३२। "यसात् पितामची यज्ञे प्रसुरेकः प्रजापितः।

"यसात् पितामहो यत्रे प्रसुरेकः प्रजापितः । व्रह्मा सुरगुरः स्थाय्यमंतुः कः प्रमेष्ठाय ॥"
प्रितः । यया, महाभारते । १३ । १७ । १४१ ।
"सदसद्यक्तमयकं पिता माता पितामहः ॥")
पित्रपिता । द्रत्यसरः । २।६ । ३३ ॥ ठाकुरदादा
दित भाषा ॥ व्यस्य पर्यायः । व्यायकः २ ।
दित प्रव्यमाना ॥ (यया, मनौ । ३ । २२१ ।
"पिता यस्य तु हतः स्थाद् नीवेदापि पितामहः ॥")
पिता यस्य तु हतः स्थाद् नीवेदापि पितामहम्॥")
पितामहौ, की, (पितुमातित । पित्रव्यमातुलेत्यः "मात्रपित्रभ्यां पितरि हामहन् ।" दित हामह्म् । ततः "मात्ररि धिन्नित ।" धित्कार्यं ततः विवात् हीप् ।) पितामहंपन्नी । दित नटाधरः ॥ ठाकुरमा दित भाषा ॥ (यथा, कौर्मे उपविभागे १९ व्यथाये।

"मातामही मातुलानी तथा मातुख सीहराः। त्रश्रः, पितामही च्येष्ठा धानी च गुरवः स्त्रीष्ठ॥") पीत्रेः पितामह्य पितामह्य मात्रवद्वागो देयः। यथा,—

"अमुताच पितुः पत्नाः समानांशाः प्रकीर्त्तिताः। पितामहाच सर्वास्ता माहतुल्याः प्रकीर्त्तिताः॥" इति दायभागे वासः॥

पिलकं, चि, (पितु: सम्बन्धि पितुरागतं वेति। पिल्ल + कन्। यदा, पेलेक + प्रधोदरादिलात् साधु:।) पिल्लसम्बन्धि। यथा,—

"पैयच पित्रकचापि पित्राच पितुरागतम्॥" इति ग्रन्थमानाः॥

पिल्रकाननं, स्ती, (पितृशां काननमित ।) प्राधा-नम्। इति जटाधरः॥ (यथा, महानिर्वाख-तन्त्रे। १०। १९।

"पखवर्षाधिकान् मर्त्रान् दाइयेन् पिळकानने। भर्त्रा यह कुवेनाणि! न दहेन् कुक्तकामिनीम्॥") पिळराहं, क्री, (पितृषां रहम्।) सम्भानम्। इति हेमचन्त्रः॥ (पितुर्गृहम्।) पिळ-वेस्स च॥

पिलतपेंगं, क्री, (ल्लांनिंग्नेति। ल्ल्प् + कर्यो खुट्। पितृयां तपंग्निति। यहा, ल्ल्प + भावे खुट्। पितृयां तपंग्नं ल्लांस्वात्।) पिल्लः तीर्थम्। तत्त् तर्जन्यङ्गुष्ठयोग्नध्यम्। द्रति प्रव्द-चित्रका ॥ निवापः। दति हेमचन्दः॥ तिलः। दति राजनिर्धयः॥ पिलतीर्थेन पिनुदेश्यक-जनसानम्। तस्यानुष्ठानं तपंग्रप्रव्दे द्रष्ट्यम्॥ पितृयां लिप्तमान्त्रः॥

पिल्टितिथः, स्त्री, (पिल्टिपिया तिथिरिति मध्य-लोपो समासः।) स्त्रमावास्या। यथा,— "स्त्रमावास्यादिनं वोश्स्तु तस्यां कुप्रतिलोदकैः। तिपता मातुषेस्तृतिं परां मस्त्रत नान्यया॥"

दित वाराचे पित्रसगंस्थितिवर्णनम् ॥
पित्रतीर्थं, क्षी, (पित्रप्रियं तीर्थम् ।) गया । दित
चटाधरः ॥ (गयादि-२२२ पित्रवक्षभतीर्थानि
मन्स्यपुराणे श्राह्वकल्पे २२ च्यथाये उक्तानि ।
यथा.—

"तीर्थानि कानि भ्रस्तानि पितृषां वसभानि च। • नामतक्तानि वच्चामि संचेपेण द्विजोत्तमाः !। पिलतीर्थं गया नाम सर्वतीर्थवरं श्रभम् ॥ यत्रास्ते देनदेवेशः खयमेव पितामहः। तनेषा पिल्धिगींता गाषा भागमभीप्सुभि: ॥ रख्या वहवः पुत्रा यदोकीर्या गयां व्रजेत्। यज्ञेत वाश्वमेधेन नीलं वा त्रममुत्रजेत्॥ तथा वारायसी पुर्या पितृयां वह्नभा सदा। तवाविसुत्तमाद्रिधं भुतिमुत्तिपतप्रदम्॥ पितृ गां वल्लभं तहत् पुरायच विमले चरम्। पिहतीयं प्रयागनु सर्वकामफनप्रसम् ॥ वटेश्वरस्तु भगवान् माधवेन समन्वित:। योगनिदाभ्यस्तदत् सदा वसति केभ्रव: ॥ दशासमेधिकं पुरखं गङ्गादारं तथेव च। नन्दाय ललिता तहत्तीर्थं मायापुरी श्रभा ॥ तथा मित्रपरं नाम ततः केदारमुत्तमम्। गङ्गासागर्मिताहु: सर्वतीर्धमयं श्रमम् ॥ तीर्थं त्रह्मसर्स्तद्वस्तद्वस्तिवे इदे। तीर्थेना ने भिषं नाम सर्वतीर्थेष तप्रदम्॥ गङ्गोद्धेरसु गोमलां यत्रोद्धतः सनातनः। तथा यज्ञवराष्ट्रस्त देवदेवस मूलभत्। यन तत्काचनं दारमहादश्रभुजो इरः। नेमिस्तु इरिचक्रस्य भीर्गा यत्राभवत् पुरा ॥ तदेतन्निमिषार्ग्यं सर्वतीर्घनिष्वितम्। देवदेवस्य तचापि वाराइस्य तु दर्भमृ। यः प्रयाति स पूताता नारायगपदं वजेत्। कतशीचं महापुण्यं सर्वपावनिष्ट्नम् ॥ यत्रास्ते नारसिं इसु स्वयमेव जनाईन:। तीर्थमिचुमती नाम पितृणां वसभं सदा ॥ सङ्गमे यच तिष्ठन्ति गङ्गायाः पितरः सदा। कुरवेषं महापुर्णं सर्वतीर्घसमन्वितम् ॥ तथा च सरयू: पुग्या सर्वदेवनमस्कृता। दरावतौ नदी तद्वत् पिल्रतीर्याधिवासिनी । यसुना देविका काली चन्द्रभागा दघइती। नदी वेखमती पुरवा परा वेचवती तथा।